

РЕШЕНИЕ
№ 571
гр.Перник, 02 декември 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на осми ноември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 259/2013г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от В.С.Х.,*** против решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС. В уточнителна молба се посочва, че искането му е насочено против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 688 на МКВП при МС, с което му е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие. По същество пледира за отмяна на акта и за отпускане на сумата посочена в експертната оценка на лицензируания оценител на недвижими имоти и инженер конструктор.

Ответника по жалбата-Междуетадовна комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник пледира, че не са налице предпостави за издаване на позитивен за жалбоподателя акт и прави искане жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска отмяната му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 12/Д-3167-1 от 14.03.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК и се констатира, че пак жалбата е в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в

изрично разписани случаи. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционният съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 12/Д-3167 от 31.05.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателят е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището му. Към молбата си е приложил копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището му е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е обявил бедствено положение на територията на община Перник и е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани вида и характера на вредите. Експертите са посочили, че сградата се нуждае от ремонт, при които да се възстанови тухлената зидария на надзиди. Нанесените щети са оценени на 1364лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2, с допълнително изложени към доклада мотиви. От тези мотиви е видно, че възстановителна помощ не се предоставя за текущ ремонт, по смисъла на пар. 5, т. 43 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията, както и за леки вреди, при които не се засяга конструкцията на сградата. Доклада е приет от МКВП при МС.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 688 МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателя възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището му, засегнато от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са “несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС”.

При така установеното от фактическа страна и въз основа на целия доказателствен материал по делото, състава намира жалбата за основателна. Правните изводи са следните:

Закона за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Акта, е в писмена форма, но няма необходимото съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК, нито отговаря на специалните разпоредби на правилника. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. По тези факти също няма спор, с оглед на което настоящия състав приема, че акта е издаден от компетентния държавен орган-действащ в случая като административен орган, по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на АПК.

Предпоставките заложи в ЗЗБ и в ПОД на МКВП при МС за издаване на позитивен акт са: лицето, да е пострадало от природно бедствие, да е собственик на законно построено и единствено жилище и да не се касае за текущ ремонт. Записът в атакувания акт-“несъответствие с изискванията на правилника” не е въведено като основание за постановяване на отказ по редовно направено искане от Кмета на община Перник за предоставяне на възстановителна помощ по реда на ЗЗБ.

Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Причината, поради която не е отпусната възстановителна помощ в случая е посочена като чл. 29, ал. 3 от ПОД на МКВП към МС. Това не е достатъчно за да се приеме, че атакувания акт е мотивиран, каквото е изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, респ. и на чл. 7 от ПОД на МКВП при МС.

Административен акт трябва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, което ще рече, установените от административния орган факти да бъдат подведени под хипотезата на правна норма, в резултат, на което да се приложи диспозицията ѝ. Посочването единствено на законовия текст, който позволява да бъде отказано предоставянето на възстановителна помощ не е равнозначно на излагане на мотиви от административния орган. За да бъде мотивирано приетото от комисията решение следва да бъдат посочени фактическите основания за всеки конкретен случай, които обосновават извода, че е налице хипотезата на чл. 29, ал. 3 от ПОД на МКВП.

От съвкупния анализ на доказателствата по делото настоящия състав приема, че в случая административния орган е подходил формално, избирателно и без да се съобрази с административно производствените правила, които са гаранция за постановяването на законосъобразен административен акт. Не се е съобразил и с

общите принципи залегнали в АПК-равенство, прозрачност, последователност и предвидимост. Особено съществен момент е, подходът при бедствени ситуации да е един и същ по отношение на всички пострадали лица. Безспорно природното бедствие завари всички държавни институции неподготвени и крайно изненадани. В цялото производство по предоставяне на средства за възстановяване оценителите са най-слабото звено, защото всеки един от тях е работил по различна методика на оценяване и при едни и същи вреди дори по една и съща сграда оценките са различни. Щом като ответника е приел да ползва като опорна база за предоставяне на възстановителна помощ оценките на експерт оценителите дадени въз основа на конструктивно становище е следвало най-малкото да ги прочете, а не да гледа само крайното остойностяване на вредите. При констатация, че има нарушения на конструкцията на сградата и е необходимо да се възстанови тухлената зидария на надзида, не може да се направи извод, че се касае за текущ ремонт, нито може на доверие да се приеме, че става въпрос за леки повреди. При това положение същият е игнорирал приетите от него правила и критерии за отпускане, респ. отказ на възстановителна помощ, които не се приема, че са незаконосъобразни доколкото са изцяло в нейна компетентност. В тях е посочено, че се постановява отказ за леки вреди, при които не се засяга конструкцията на сградата. След като общите мотиви следва да се тълкуват, за да бъдат отнесени към всеки отделен случай те трябва да са ясни, недвусмислени и да не подлежат на тълкуване, а категорично и безпротиворечиво следва да налагат извод, че административният орган правилно е приложил закона, което в случая не се наблюдава.

От наличните доказателства по делото се приема, че има засягане на конструкцията на сградата, което по определение изключва леки вреди. Относно приложимост/неприложимост на чл. 29, ал. 3 от ПОД на МКВП при МС, поради неизложени фактически основания не може да се осъществи цялостен контрол за законосъобразност на акта. Срещу общата формулировка "Несъответствие с изискванията на правилника" жалбоподателя не може адекватно да се защити и да изложи аргументи и ангажира относими доказателства, които да я оборят. Тази обща формулировка поставя и в невъзможност състава да осъществи цялостен контрол за законосъобразност върху атакувания акт.

Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК регламентира задължителното съдържание на административните актове, когато те са издадени в писмена форма. Възможността, която е разписана в чл. 7, ал. 1 от правилника на МКВП при МС в случай на отказ е решението задължително да се мотивира, което в случая не се наблюдава. При липсата на един от посочените реквизити е налице нарушение свързано със изискването на закона относно формата на издадения административен акт.

При преценката си относно характера на допуснатото от административния орган нарушение, решаващият състав намира, че същото е съществено, тъй като не са съобразени и обсъдени от комисията относими доказателства свързани с характера и размера на щетите, наличието или липсата на минимално необходимите битови условия за живеене. Изложено мотивира състава да приеме, че атакувания акт е немотивиран, вътрешно противоречив, необоснован, постановен в нарушение на материално правните разпоредби и не съответства на целта на закона, което е достатъчно основание за отмяната му.

При отмяна на административния акт според правилото на чл. 173 от АПК, съдът има правомощие да реши въпроса по същество или да върне преписката на административния орган за ново произнасяне. Естеството на акта не позволява решаване на спора по същество от съда. Отпускането на възстановителна помощ и нейният размер е изцяло в компетентността на административния орган-МКВП към

МС, на когото с нормативен акт е предоставена компетентност да определи лицата, на които следва да се отпусне помощ и размера на предоставената помощ. Поради изложеното преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Страните не претендират разноси поради което и не се присъждат такива.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отменя по жалба на В.С.Х.,*** решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 688 на МКВП при МС, с което му е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие.

ИЗПРАЩА делото като преписката за ново произнасяне по искането на Кмета на община Перник с изх. № 12/СЛУ-6732 от 19.09.2012г., т. 29 по отношение на В.С.Х.,***.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Перник до Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/